

tració Catalana

416

Feminals

Núm. 50

Barcelona 28 Maig 1911

AMOR FERIT

RETRAT DE DONA per MAURICI MÆTERLINCK

«Il disait que l'esprit dans cette belle personne était un diamant bien mis en œuvre.»
LA BRUYÈRE.

ES bella, deya ell, d'aquesta bellesa que'ls anys alteren tan lentament, transformantla sens disminuir-la y'n reemplacen les gracies massa fràgils per altres atractius que'ns semblen més seriosos y menys captivants sols per que'ls trobem que seràn de més durada. El còs promet que guardará llarch temps, fins als primers frets de la vellesa, les línies pures y lleus qu'ennoblexen el desitx; y un no sab per què, emperò està cert, de que complirà sa promesa. La carn, intelligent com un esguard, es sens treva rejuvenida per l'esperit que l'ànima, y no gosa fer una arruga, moure una flor ni alterar una corva que l'amor ha admirat.

No ha bastat pas qu'ella hagi sigut l'amiga única y viril, la companya més pròxima y més íntima de l'existència que va lligar ab la seva. L'estrella que la volgué perfecta, y qu'ella hauria après a secundar, volgué també que restés l'aymada de la qui un no's lassa. L'amistat sens amor, com l'amor sens amistat, son dues mitges-felicitats qu'entristexen als homes. Ells no fruhexen del un que no anyorin l'altre; y no troben més qu'una joia incompleta en els dos cimals més bels de la vida, persuadintse de que l'ànima no pot esser may enterament felissa.

«Al cim més alt de la seva vida vetlla'l jubí més pur que puga enllumenar a un esser; emperò no mostra més que la gracia y nó l'esfors de la llum. Rès me semblava més fret que la rahó, ans que l'hagués vista nimbar el front d'una dòna, com la llantia d'un santuari en mans d'una criatura ignoscenta y riallera. La llantia no dextra rès en l'ombra; més la forsa dels seus raigs no penetra en el cercle interior, mentres que llurs somriures embelleixen tot lo qu'ells atenyen al defòra.

Sa consciència es tan natural y tan sana que no se la sent respirar y's diria que n'ignora l'existència. Es inflexible envers l'activitat que dirigeix; mes ho fa ab tal desembràs que sembla que's deturi pera descansar ò que s'inclini devant d'una flor quan resisteix ab totes ses fors a una idea ò a un sentiment injust. Un geste, un mot ignoscent y enjogassat, una llàgrima que riu, dissimulant el secret d'una lluyta pregona. Tot lo qu'ella adquireix té la gracia de lo instintiu, y tot lo qu'es instintiu ha sapigut devenir ignoscent. L'instint, segons Balzac «s'es amarat en el pensament;» y'l pensament cobreix de rosada a sa sensibilitat. De totes les passions de la dòna cap ha mort ni es presonera, puig totes, axís les més humils y frèvoles, com les més grans y les més perilloses, formen el perfum qu'al amor li plau respirar. Emperò sens esser captives, viuen dins una mena de jardí encantat d'hont no pensen ja evadir-se, perdenthi'l desitx de fer mal, y hont, adhuch les més petites y més inútils, no poguent romandre inactives, divertexen a les grans.»

«Té, donchs, ella, en estat d'ornament, totes les passions y febleses de la dòna; y, mercès, als deus, no té pas aquella perfecció morta possehidora de totes les virtuts sens un sol defecte que les animi. ¿En quin món imaginari pot trobarse una virtut que no sia pas montada sobre un defecte?... Una virtut no es més que un vici que s'eleva en lloch de descendir y una qualitat no es més que un defecte que sab ferse útil.

«¿Còm tindria ella l'energia que cal si estés desprovehida d'ambició y d'orgull? ¿Còm sabria separar els obstacles injustos si no possehis la reserva d'egoisme proporcional a les lleghítimes exigències de la seva vida? ¿Còm fora ardent y tendre si no fos sensual? ¿Còm fora bona si no sapigués esser feble, y confiada si no sabia ser crèdula? ¿Còm fora bella si ignorés els miralls y no cerqués plaure? ¿Còm salvaria la gracia de la dòna si no'n tingués les ignoscents vanitats? ¿Còm fora generosa sens esser un xich imprevisor? ¿Còm fora justa si no sa-

pigués esser dura? Y ¿còm coratjosa si no oblidés a voltes prudència? ¿Còm fora capassa d'un sacrifici si no's sostreys may al examen de la freda rahó?»

Lo que nosaltres ne dihem virtuts y vicis son unes mateixes forses qu'actuen en l'existència. Cambien de nom segons el lloch hont van: a l'esquerra cauen en les fondaries de la lletjor, del egoisme y de la beneyteria; a la dreta munten vers els pinacles de la noblesa, de la generositat y de la intel·ligència. Son bones ò dolentes segons lo que fan, nó segons el nom que porten.

«Al pintarnos les virtuts d'un home ens les representen en l'esfors de l'acció; mes les qu'admirem en la dòna s'hi endevina sempre un model immòvil com una bella estàtua en una galeria de marbre. Es una imatge inconsistent, texida de vicis en repòs, de qualitats inertes, d'epitets adormits, de moviments passius, de forses negatives. Es casta per que no té sentits, bona per que no fa mal a ningú, justa per que no acciona, pacient y resignada per que no té energia, indulgent per que ningú la ofen, ò, perdona per que no té coratge pera lluytar; caritativa per que's dextra despullar de lo seu ò per que les almoynes que fa no la priven de rès; es fidel, lleal, sumisa, agraïda per que totes aquestes virtuts poden viure en la buydor y florir en una morta. Emperò ¿què succehirà si la imatge s'anima y surt de la seva cel·la pera entrar en una vida en la que tot lo que no pren part en el moviment que l'envolcalla, devé una runa perillosa ò que fa llàstima? ¿Es una virtut restar fidel a un amor mal escullit ò moralment apagat, ò seguir sotmesa a un amo inintel·ligent ò injust? ¿Basta no fer mal pera esser bona, ò no mentir pera esser lleal? Hi hà la moral d'aquells que no's mouen de les vores del gran riu y la moral dels qui en remonten la corrent. Hi hà la moral de la sòn y la moral de l'acció, la de l'ombra y la de la llum; les virtuts de la primera, virtuts buydes, han d'enlayrarse, inflarse, pendre relleu pera subsistir en la segona. La materia y la forma queden, potser, idèntiques, emperò'ls valors s'han capgirat. La paciència, la mansuetut, la sumissió, la confiança, el renunciament, la conformitat, l'abnegació, el sacrifici, fruyts de la bondat passiva, si se'ls porta tal com son a l'aspra vida del defòra, no seràn més que feblesa, servilisme, fredor, inconsciència, peresa, abandó, ximpleria ò apocament, y deuen, pera mostrar que provenen de la bondat, saberse transformar en energia, en fermesa, en obstinació, en prudència, en resistència, en indignació ò en revolta. La llealtat que no té gayre rès que témer quan no's mou, deu guardarse d'esser enganyada y donar armes al enemich. La castedat qu'està esperant ab els ulls cluchs y les mans juntes, té'l dret de convertirse en passió que sabrà resoldre y fixar el destí. Y axís ab totes les virtuts, tant les que tenen un nom com les qu'encara no tenen.

Ens queda'l problema de saber quina de les dues morals es la preferible, ¿l'activa ò la passiva? Quina vida es millor, la que va a l'encontra dels acontexements ò la que'n fuig? ¿Existeix una llei que imposi l'una ò l'altra, ò be quiscú té'l dret d'escullir segons sien els seus gustos, el seu caràcter ò les seves aptituds? ¿Es millor ò pitjor que les virtuts actives ò les passives se coluquin en primer terme? Penso que lo que si pot afirmar-se es que les primeres suposen les segones, però nó al contrari. Axís es que la dòna de qui parlo es tant més capaç d'un sacrifici quan per més temps tinga la forsa de desviar l'acaparadora necessitat del mateix. Ella no conreuhà en la buydor, com a medi d'expiar ò purificarse, la tristesa y'l sofriment, emperò sab acullirlos y anarlos a cercar ab ingenua ardidesa pera estalviar a n'els qui ella estima una pena, petita ò gran, sentintse ab forsa pera afrontar-la sola y en silenci vèncerla dins lo més secret del seu cor. ¿Quants he vist enretirar-

(Segueix a la penúltima plana)

Donya Manuela de los Herreros, distingida poetissa mallorquina

ENTRE la gent de lletres a Mallorca era prou dir «donya Manuela» pera designar aqueixa respectable dama y distingida escriptora, morta'l día 29 de Abril passat. Fins a tal punt era coneguda, y ab tal familiaritat autorisava per anomenarla, la seva nota característica, axò es, una naturalitat que arribava a la senzillesa absoluta. Filla del erudit don Francesch Manuel de los Herreros, director del Institut Balear, y parenta per tant del famós poeta còmic don Manuel Bretón de los Herreros, desde ben jove cridà l'atenció per la penetrant agudesia del seu enginy y per una facilitat maravellosa en la versificació. Després d'alguns assaigs en castellà, va dedicar-se de plè a la poesia mallorquina per son cayre dialectal y de costums, produhint una sèrie de composicions axerides y gracioses que foren encant de tertulies ciutadanes y del públich en general. També produhí en sa primera època unes quantes poesies de sentiment ben inspirades y valioses; però l'especialitat de la seva Musa era l'estil jocós, l'observació de lo còmic ab un esperit de sàtira indulgent y fina, procedent d'una sereníssima rectitut moral.

Tota la producció de donya Manuela es ben personal seva, y resultaria sumament difícil senyalarhi influencies d'autors ni d'escoles determinades. Si ab qualque poeta mallorquí té parentiu ò semblansa es ab don Pere d'Alcàntara Penya, fins a cert punt; y axò es per coincidencia si acàs, però may per imitació. Tan independent era l'autora, que may volgué rendir tribut a la llengua literaria predominant, y escrigué sem-

pre en llenguatge popular corrent, sense admetre ni un mot que fes olor d'arcaisme.

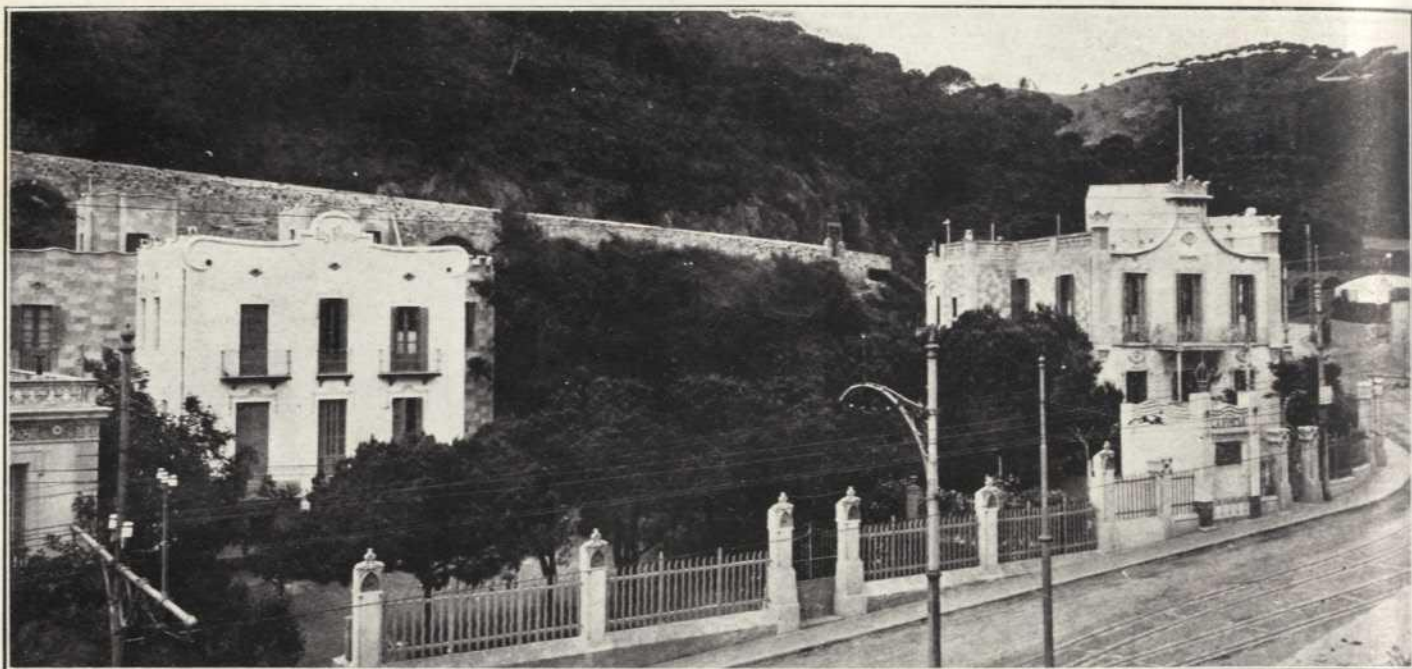
May foren les lletres ocupació principal per la senyora Herreros, model de filles, esposes y mares de familia. Després de mort son marit, cuydà tota sola y ab gran acert de sa nombrosa fillada, ocupantse també en obres de beneficencia y succehint a son pare en l'administració de les finques que posseheix a Mallorca l'Arxiduch Lluís Salvador. A pesar de repetides instancies, no volgué may colleccionar les seves poesies, algunes de les quals ni tan sols tenia escrites, guardantles en l'arxiu de sa memoria privilegiada. Recitava admirablement, y era curiós sentirli estrafer l'entonació de Zorrilla en la graciosa parodia qu'ella feu de la coneguda *Salmodia* d'aquell poeta romàntich.

Temps feya que ja no escrivia la respectable dama. Les altres ocupacions que l'absorvien, la falta de salut y la inadaptació a les noves corrents literaries, l'havien sustreta del actual exercici de ses aficions, qu'axí mateix conservava com inseparables de sa vida.

Al sobrevenir sa mort, Mallorca donà testimoni de l'alta consideració que li merexia tan notable escriptora y dòna tan excelent. Però falta rendir un tribut més durader a la memoria de donya Manuela, publicant un recull de les poesies que dexà y que donaràn una nota ben distintament caracterisada dins la producció poètica mallorquina.

C.

UNA INSTITUCIO YANKEE, A CATALUNYA

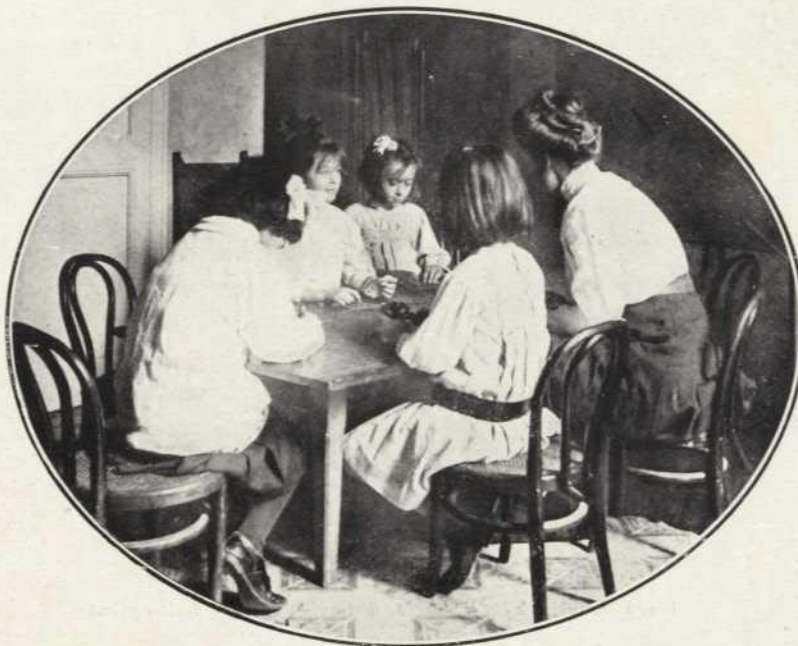

El Col·legi Internacional a la carretera de Vallvidrera

AL peu del funicular qui arrancant de la carretera de Sarrià arriba a dalt de la serra de Vallvidrera, voltades de boscos de pins que'ls fan un aromós doser, s'axequen quatre petites torres d'estil modern, clares y alegres entre'ls seus rexats vestits de llessamins y roses.

Allí, desde l'Agost darrer, vingué a instal·lar-se una entitat pedagògica femenina estrangera... Que la passivitat y la indiferència dels catalans en matèria de cultura femenina obliga a, n'aquestes llògiques invasions, (jen quantes ocasions necessaries!) a tots aquells qui persegüexen un ideal, qu'entenent ha d'ésser de progrés mundial.

El Col·legi Internacional, di-

Kindergarten. Jardins de la infància

rigit per unes cultíssimes dames nort-americanes, ha vingut — en certa manera, — a comblar varies llacunes, dintre de la educació de la dona catalana, si be adoleix d'un exotisme encara en contraposició ab les nostres costums y'l nostre caràcter, y que, en realitat, esvera un poch aquelles famílies, qui, bo y trobant insuficient la educació congregacionista, no s'atrevenen a afrontar una ensenyansa lliure, aquí, en nostra terra, mentres que l'afronten molt resoltament, del Pirineu enllà.

Hem tingut ocasió de visitar detingudament la institució qui'ns ocupa, la que trobem a més altura que cap altra d'aquí, en qüestió de pedagogia y de material d'ense-

Una classe

Un recó de la biblioteca

La festa del Maig

Escola de Comers ò del Conservatori.

Ademés el Colegi té'l seu plan d'estudis especials a disposició de les dexebls. Posseheix una nutrida biblioteca, y hermoses classes, sala de Conferencies y de gimnàs, etz., Gabinet de física y Museu de Mineralogia, etz.

El moblatge y utillatge d'ensenyansa pera'l Kindergarten y ls graus elementals procedexen dels Estats Units y totes les nacions entren en la formació de la Biblioteca y Museus.

El plan del Colegi Internacional es ampli y complert al punt de satisfer totes les exigencies.

Essent protestants els fundadors de la entitat pedagògica, en ella, per trobarse en un país catòlich, s'hi respecta la religió de les dexebls a les que no s'imposa en absolut la de la institució, dexant al càrrech de les famílies el fer complir a llur filles els seus debers religiosos, y en complerta llibertat sobre aquest punt.

En el Colegi Internacional *protestant* no s'hi ensenya aqueixa religió a les alumnes *catòliques*.

Darrerament tinguerem ocasió d'assistir a la festa del Maig, celebrada en els jardins de la Institució, festa en gran manera simpàtica y de la que donem adjunta una petita informació.

FEMINAL, desde les seves planes, saluda la nova Institució y ses dignes professors. — F.

nyansa, axís com la situació del Colegi que, a pesar d'esser, com diuen les amables directores, *provisional*, reuneix inmillorables condicions higièniques.

El Colegi Internacional fou fundat fa 35 anys per Mistress Alice Gordon Gulick, dels Estats Units, y es sostinguda per una Corporació de Boston, Massachusetts, venint fa set anys a fundar a Madrid el primer d'aquests Colegis nort-americans, avuy tan florent que té edifici propi en el barri més aristocràtic de la capital d'Espanya. Per ampliar sa esfera d'acció, la poderosa Corporació nort-americana de qui depen el Colegi Internacional, ha cregut deber venir a establir una sucursal en nostra terra, esperant trobarhi el mateix ò més gran aculliment que a Madrid.

La ensenyansa que s'hi dona es rahnada y complerta segons solen esserho les orientacions pedagògiques nort-americanes. Les professores son mestres de grans coneixements, graduades en les Universitats americanes.

La sucursal de Barcelona, que té ja unes 40 dexebls, unes, procedents del Colegi de Madrid, altres barcelonines, consta de cinch professores americanes y set id. espanyoles, exides aquestes del Colegi de Madrid.

L'ensenyansa's dona en castellà ò anglès, y a voluntat dels pares les alumnes cursen els programes del Institut, de la Escola Normal, de la

Dances. «Maypoles» — (Ballell f.)

NOTES DE FORA

La Srta. Josefina Macià, reyna dels Jòchs Florals de Lleyda y la seva Cort d'Amor.—(Gausi, f.)

PLAUNOS dedicar un floch preferent en nostres planes, a les amables manifestacions de la vida catalana de província.

Els Jochs Florals de Lleyda y de Reus ens donen ocasió de publicar els retrats de les gentilssimes damiseles qui per llur encís, bellesa y elegancia han fet més altes y més brillants les festes dels Poetes en nostres viles de Catalunya.

A Lleyda fou la gentilssima filla del esti-

La Srta. Teresa Grau y Terrats
Reyna dels Jòchs Florals de Reus.—(Puig, f.)

mable diputat don Francesch Macià qui ocupà'l setial d'Honor en la simpàtica festa, voltada d'un estol d'amigues, dignes per llur bellesa y elegancia de voltar la Reyna encisadora.

A la matexa ciutat, la senyoreta Agna Piquet, preciosa lleydatana de remarcable talent, se feu aplaudir ab entusiasme en un concert, donat junt ab els dos eminents artistes lleydatans els pianistes senyors Granados y Viñas. Poques vegades s'ha presentat a un'artista de l'edat de la senyoreta Piquet tan bell pervindre artístich.

A Sitges, una comissió de belles filles d'aquella platja incomparable, ens donen la ocasió de recordar l'entusiasme que'ls sports desperten en la dòna catalana.

A Reus, el jove poeta Bassegoda, fill de nostre conegut arquitecte, escullí pera oferirli el premi d'Amor y Cortesia, la preciosa senyoreta Teresa Grau y Terrats.

A la matexa capital del Priorat, sempre laboriosa y incansable, tornen a reanuserse'ls entusiasmes pera la projectada Exposició Regional, quals treballs s'havien vist interromputs per haver sofert

El jurat de senyoretes en les carreres locals del campionat de Sitges.—(Ferret, f.)

La notable violinista Srta. Annetta Piquet

una greu prova en ses afecions y en sa salut don Lluís Quer y Boule, qui es l'ànima de la organització de la E. R. C.

El senyor Quer après de haver perdut a sa estimada germana la virtuosa senyora donya Concepció Quer de Siscar de Castellarnau (q. a. c. s.), morta al plè de sa juvenesa y de sa felicitat, en son castell payral, caygué greument malalt. Restablert avuy y més fervorós a la tasca, el senyor Quer està disposat a ajudar ab tot entusiasme a la realització del Pabelló de la dòna en la E. R. C., del qu'en el número vinent informarem a les nostres llegidores.

UN ACONTEXEMENT A OLOT

El casament de la senyoreta donya Concepció Danès, filla del reputat metge olotí, ab el redactor del «Diari de Barcelona» D. Joan Martí. Els nuvis y'l seu seguici al exir de rebre la benedicció en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura, el dia 18 d'Abril.

A MA GERMANETA MONTSERRAT

Reyna dels Jòchs Florals del Orfeó Mossen Cinto

El meu cor ha sentit bella atracció;
s'han emboyrat mos ulls de dolces llàgrimes,
fantasiós ha volat mon pensament,
fins a Vos, Reyna meua, no aturantse ..
Reyna infantil, qu'heu captivat els cors,
florint a vostres peus les flors de l'ànima!
Més hermosos que flors de gessamí,
els cors de vostres súbdits us voltaven;
d'ignoscencia, de càntichs y d'amor,
una aubada bellíssima's mostrava...
D'ignoscencia, de càntichs y d'amor,
de flors y llum... de Poesia santa,
la Regina més bella haveu sigut,
y heu sigut benehida y alabada!
Benehida dels cors, que us han sentit
bona y gentil, y deliciosa y santa;
alabada per ells, que us han trobat
resplendent de bellesa sobirana;
¡vostres dotze anys hermosos, ideals,
com han brillat en vostre rostre d'àngell!..
¡Oh, Regina infantil! Jo vos he vist,
perque mon pensament ben prest volava.
al rebre'l bell missatge, que vingué,
atravesant terres y mars llunyanes,
portantme la gran nova de que a Vos
per Reyna us va elegir l'Estol cantayre...

Jo m'he brodat un conte angelical
pera, de lluny, ab ell imaginarme
lo hermosa qu'heu sigut; lo vostre cor
y'ls tresors més preuats de la vostra ànima,
lo més íntim de vostre real sér,
adorantlo al ensemps, pogué explicarme.
Y tant bella us ha vist mon pensament,
com ma imaginació no sab contarvos.
Humil poeta, els cants que jo us puch dir
son plens d'anyor d'aquella Patria aymada,
hont elegexen Reynes infantils,
y's celebren aquells contes de fades
que poetisen les penses dels infants...;
hont ab tan belles festes agermanen
lo més sant y més pur del Ideal
ab la vida del còs, que sense Ell, cansa,
y eix món fora un desert àrit y trist,
y axís s'omple de joyes inefables.
Benehida siáu, Reyna gentil;
benehit sia'l vostre Estol cantayre!
Benehit en el cel, qui us inspirà,
qui fou nostre gloriós Poeta-Màrtir;
màrtir d'aquell amor qu'enlayra'ls cors,
d'aquell amor que inspira'ls nostres càntichs!

GRACIETA.

Trenque-Lauquen (R. Argentina.)

LA DONA Y LES SEVES OBRES DE BENEFICENCIA EN L'EXTRANGER

Miss Florence Nightingale
fundadora de les institucions d'infermeres a
Anglaterra

AB motiu de la generosa donació qu'ha fet a Barcelona, al dexar aquest món, el digne patrici don M. Albà, pera que no manqués en nostra terra un hospital d'incurables, hem cregut deber donar a nostres llegidores algunes notes informatives respecte a la santa missió de la dona envers la humanitat sofrenta, notes breus, donchs l'espai de que disposem no'ns permet altra cosa, y qu'extractem de *La donna*, la interessant revista italiana que'ns proporciona axís mateix la informació gràfica que les acompanya.

Fa pochs mesos fou públicament honorada a Anglaterra per el Govern y'l poble la memoria de Miss Florence Nightingale, fundadora de les institucions de dames infermeres, a Anglaterra. Cor plè de bondat y d'amor pera'l seu pròxim, ànima exquisida, qui sapigué compartir els dolors dels seus germans, la noble dama anglesa, après d'haver demostrat en la guerra, pràcticament, la seva pericia y caritat infatigables, cuidant els ferits y'ls malalts, de retorn a la seva terra, cregué qu'altres dones podrien com ella complir aqueixa missió caritativa. Y en poch temps, recrutant viudes sense fills, fadrines, casades, qual vida s'escolava en relativa independència, ella arribà a formar en Anglaterra una de les més ben constituïdes, reglamentades y útils Associacions del Regne Unit, a la que s'han unit les aristòcrates angleses, y qui, avuy, extenen ses

benèfiques ramificacions en Anglaterra, Escocia y Irlanda, ha arribat fins a totes les colonies angleses, hont presten les infermeres serveys admirables.

L'exemple de la noble dama fou aviat seguit per altres dones, entre altres països, sense que jay!... entre aquests hi figurí Espanya...

Italia, gracies a la senyora Zita Mayer Camperio, ha estat una de les primeres nacions europees en que la dona s'ha alsat entusiastament, oferint la seva cooperació especialment en els Hospitals d'incurables.

Desde les princeses fins a les humils contadines, la caritat de la dona italiana ha vensut tots els obstacles, y avuy, en Roma, Nàpols, Turin, Milan, Bolonia, etzètera, els Hospitals d'incurables no manquen may d'infermeres. A més del personal fixe, Associacions de dames, perfectament constituïdes, en les que al costat de la religiosa hi figura l'aristòcrata, l'artista, la professora, la mare y filla de família. Segueixen activament en els anfiteatres els cursos donats per les primeres celebritats mèdiques d'Italia, gran cantitat de dames de la burgesia y de dones del poble, les qui, d'aquesta manera aprenen a cuidar els seus malalts, y son aptes pera prestar els seus serveys entesos en tots aquells

La signora Zita Mayer Camperio
fundadora de les associacions de Dames infermeres a Italia

La duquesa de Sutherland, una de les dames mes nobles y mes hermoses d'Anglaterra vestint el traje d'infermera al Hospital d'incurables de Londres

aquesta assignatura, y si be'ns consta les temptatives que's fan en alguns centres barcelonins com el Museu Pedagògich y'l Patronat d'Obreres de la Sagrada Família (del qui ens ocuparem en nostre darrer nombre de FEMINAL), pera implantar

La comtesa Balbis Bertone di Sambuy Presidenta del Consell directiu femení d'Higiene, a Italia

aquesta ensenyansa tan útil pera la dòna, creyem que, ans que a tota altra entitat pertany a la Creu Roja la gloria de crear a Barcelona la primera Associació de dames infermeres d'Espanya.

No dubtem que les dues meritíssimes dames qui's troben al front de la entitat, la una com a Delegada, D.ª Rosa Amar de Aliet, y l'altra com a Presidenta, D.ª Julia de Montaner de Cammany, aculliràn la nostra indicació, que de portarse a cap, nimbaria d'unes noves simpaties els noms ja tan benivolguts de les benèfiques dames.

cassos en qu'es necessaria la intervenció de la dòna com a infermera.

En les Escoles Menagères de tots els païssos del món, (menys d'Espanya, donchs es sabut que aquesta marxa a la retaguardia de les demés nacions en quant a cultura femenina), ocupa un lloch preponderant la ensenyansa de la puericultura, de la higiene y de la ciencia de cuydar els malalts. No hi hà en l'extranger una sola obra de cultura general femenina en que no's cursi

Una lliçó pràctica en l'Hospital d'incurables de Turin, donada per l'eminent professor Luigi Fornaca a l'Associació de Dames infermeres italianes

UNA ARTISTA BARCELONINA DE LES ARTS FEMENINES

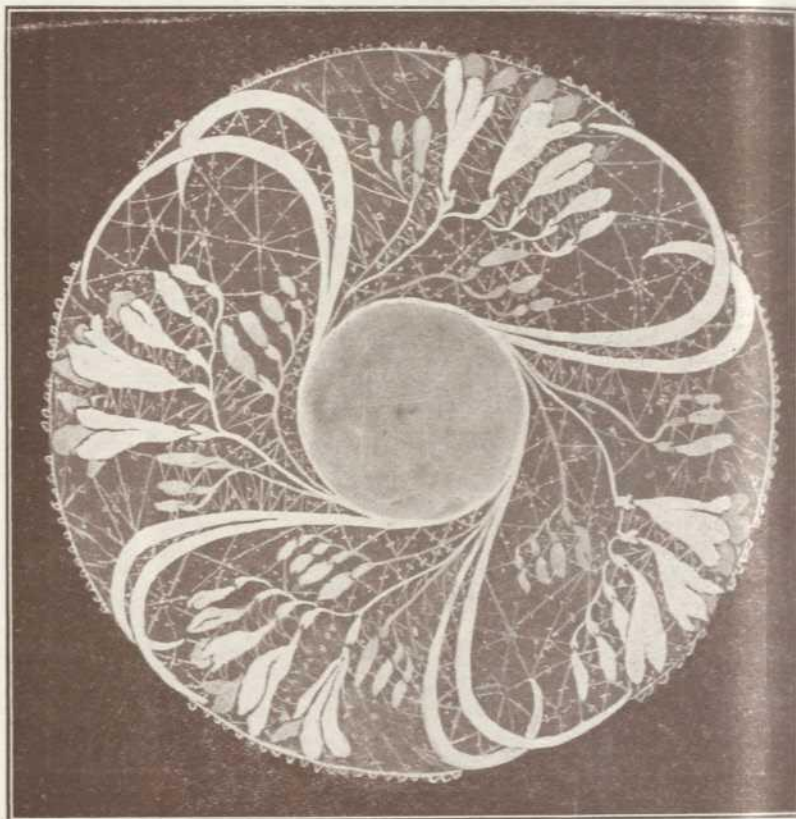

La professora, senyoreta Aurelia Gispert

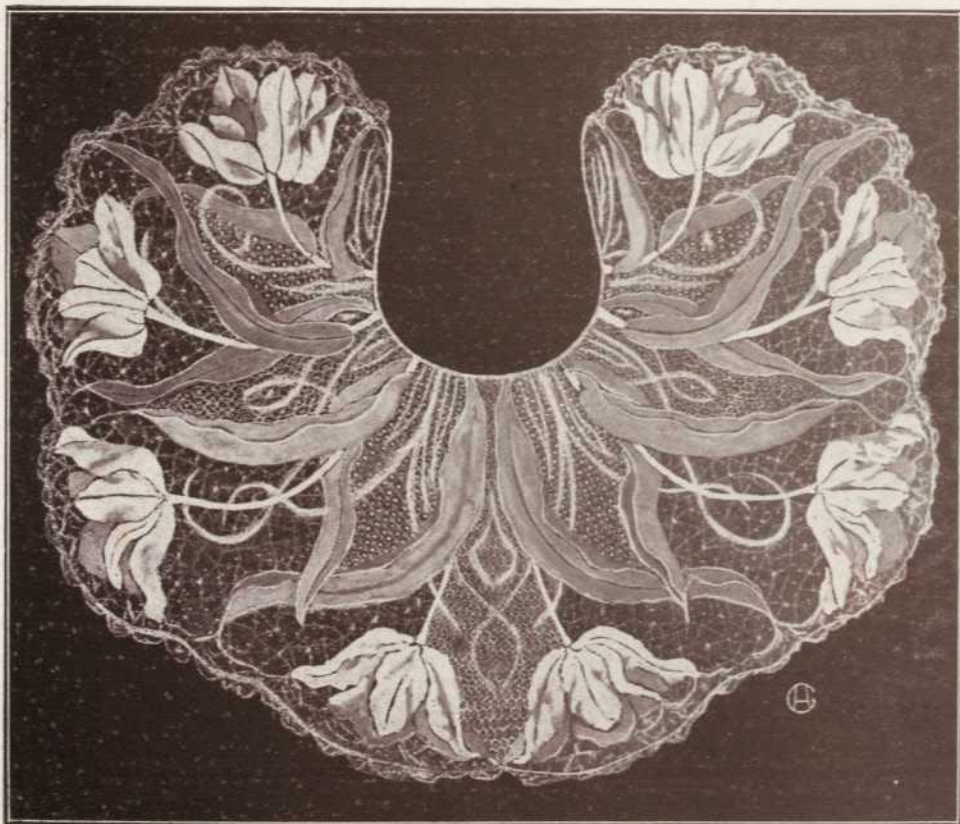
L'etzar ens ha fet conèixer a la senyoreta Aurelia Gispert, professora de brodats artístichs, y les seves obres, de les que tenim el gust de reproduhir-ne algunes. En brodats artístichs ens ha sorprès la seva obra capdal, que sobresurt de lo que comunement se veu. Es lo seu quadro, del que la fotografia ne dona una petita mostra, per sa riquesa y presentació, una obra artística digna de figurar en un saló-museu, al costat de les més riques y esplèndides manifestacions d'art femení. Dintre d'un quadro estoig de 60 x 70 voltat d'un march florentí que mida 80 x 100, s'enclou lo treball de que parlem, que si en conjunt produheix emoció de bellesa, en detall admira perla diversitat y pulcritut d'execució, tant en el fullatge com en el nen y papallones. Dexeble de

donya Angela Fuster, la senyoreta Gispert està dotada de reals condicions artístiques y no recula devant de cap dificultat, ans al contrari. Ella les vens com les coses més senzilles; y prova es d'axò lo admirable dels seus treballs y les bones dexebles qu'ha fet, algunes de les quals se dediquen ab profit avuy a l'ensenyansa.

Baix altre punt hem de considerar a la senyoreta Gispert; en sa vocació per l'estudi no's contenta ab un sol ram d'art, y ab fervor estudia'l dibuix y pintura. Baix la direcció successiva de donya Emilia Coranti y de don Fèlix Mestres en les Escoles de Belles Arts, axís com en l'Academia de don Joan Baixas, ha cultivat d'una manera notable totes les ensenyances, dedicantse tant a la figura com a les flors y al paisatge; mes hont dedica especialment tots els seus esforços es en perfeccionar l'estudi

Tapa-fruyta, projectat del natural y executat en punt de guipur

Coll projectat del natural y executat en guipur

de texits y brodats decoratius, lo que li permet projectar y desenrotllar, segons poguerem veure, tota classe de treballs artístichs ab aplicació a la indumentaria de la dona y ornamentació de l'habitació.

Enamorada com està l'Aurelia Gispert de la Naturalesa, ab sentiment artístich y ab la llum de les regles d'art rebudes, escull entre les flors, font inestroncable, els models pera ses creacions, que desenrotlla, tot comunicant a ses dexebles l'entusiasme per l'ornamentació de la casa ab adornos propis, fills de llurs propies mans y intel·ligència, procurantelshi axís la íntima satisfacció de crear, fer néixer y veure créixer entre llurs propies mans les coses belles qu'altres dones han de comprar en les botigues.

Tant en l'especialitat dels brodats com en les arts decoratives, la senyoreta Gispert marxa ab pas ferm, y ab el sentiment y amor que té per la bellesa, li augurem que podrà ocupar un bon lloch en la ensenyansa, car ella, bo y creant excelents dexebles, segueix estudiant ab més fervor cada dia pera assolir la més alta perfecció.

Notable treball de brodat artístich, executat per la professora Sra. Gispert — 60 X 70

LA REYNA ELENA D'ITALIA Y UNES OBRES SEVES

TOT el món coneix y admira la bellesa, bondat y senzillesa de la jove sobirana d'Italia, la Reyna Elena, aquella dolçíssima princesa montenegrina qui captivà per ses virtuts, talent y hermosura, l'hereu de la Corona d'Italia.

Tot el món admira les nobles qualitats qu'ornen la Reyna Elena, com a esposa y mare irreprotxable, model y espill pera totes les dones aymants de la llar familiar, car ella ha sabut fèrsela aquesta llar, senzilla y alegre, dintre de les fastuositats de la Cort. La Reyna Elena no acudeix

més que quan no li resta altre remey, a les festes cortisanes; en cambi, allà hont hi regna'l dolor ella hi es sempre la primera, com ho demostrà quan els terratrèmols, les inundacions, els flagells que han probat Italia.

Mes si tots conexen la hermosa sobirana per ses virtuts, pochs son els qui la conexen en un dels seus aspectes, el del seu talent d'arquitecte. Entre altres demostracions, ocupen el primer lloch el monument a Danilo Petrovitx, fundador de l'actual dinastia montenegrina y la

Escola d'Arts y Oficis pera la dòna, que projectà y feu construhir baix la seva direcció la simpàtica sobirana.

L'Escola d'Arts y Oficis de Cettigne, baix les seves apariencies d'humilitat es, segons sembla, un model. La Reyna Elena l'ha posada baix el patronat de sa filla més gran, la princesa Yolanda, que la sosté ab els productes de sa llista civil, y aquesta obra admirable ha portat un gran benefici a les dones de les classes mitja y pobra del regne de Montenegro.

Monument a Danilo Petrovitx, projectat per la reyna Elena y executat baix la seva direcció

Dones montenegrines

La escola d'arts y oficis pera la dòna a Cettigne

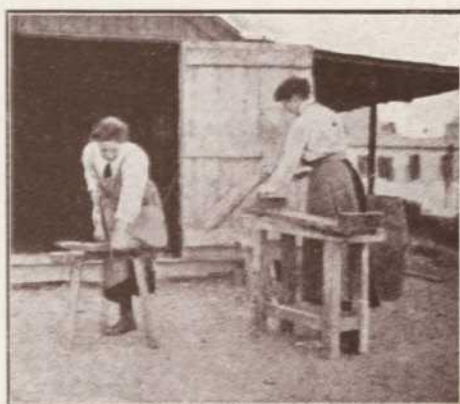
PROFESSIONS FEMENINES A ANGLATERRA

Les camperoles

Les agricultores

Les fusteres

Les jardineres

Cullidores de violes

Exportació de les violetes

La dòna anglesa no s'espanta devant de cap professió. Per dura que sia, ella s'hi entrega ab rahonada filosofia, car d'aqueix treball ella sab que'n surt el pà de casa, el millorament de la existencia, o aqueixa independència especial a la que aspiren generalment totes les dònnes saxonas. Les fusteres abunden en el Regne Unit, com abunden en Italia les

dònnes manobres y en Galicia les trágneres.

Mes es sobre tot en lo que toca a les professions agrícoles que les dònnes angleses s'entreguen ab més fervor.

Y prova d'axò son les nombroses escoles d'Agricultura pera la dòna, que totes menen una vida florent a Anglaterra, com hem tingut ocasió de mos-

trar a les llegidores de FEMINAL algunes vegades.

Les jardineres, grangeres, avicultores, apicultores, troben sempre colocacions en les masies, *cottages*, en quant poden exhibir els seus certificats de perícia, en qualsevol d'aquests rams, certificats que obtenen a llur sortida de les Escoles de Agricultura.

LES INTERPRETES DEL FESTIVAL WAGNER AL LICEO

La senyora Margit Kastal

La senyora Elena Ruszkowska

EL CASAMENT DE
MISS ZENA DARE

ES Miss Zena Dare, una d'aquexes dones de qui pot dirse qu'han nascut ab bona estrella. El seu recent casament ab el fill de lord Esher, par de Anglaterra y milionari, ha causat durant algunes setmanes una veritable revolució en la premsa. Car les dames de l'alta aristocràcia del regne unit, a pesar d'estar habituades a les extravagancies dels seus compatriotes, no aculliren

Miss Zena Dare

favorablement la nova de que la gentil actriu, qui cada matí captivava'ls esguards en Hyde Park, montant en irreprotxable amassona la seva eugua alassana, y cada nit feya seu lo entusiasme del públich per son talent, se fes seu, — al punt d'obtenirne'l nom y'ls honors d'esposa, — un dels cavallers més cobdiciats per les hereves angleses.

Y es per axò que tant ha donat que dir el casament de la gentil Zena Dare ab lord Esher.

BARCELONINES

El Dr. Gallart y la Srta. Esquerdo.

nyores y senyoretas barcelonines interpreten la moda francesa, quals extravagancies y ardideses son en altres païssos que'l nostre, patrimoni exclusiu d'unes certes y determinades persones.

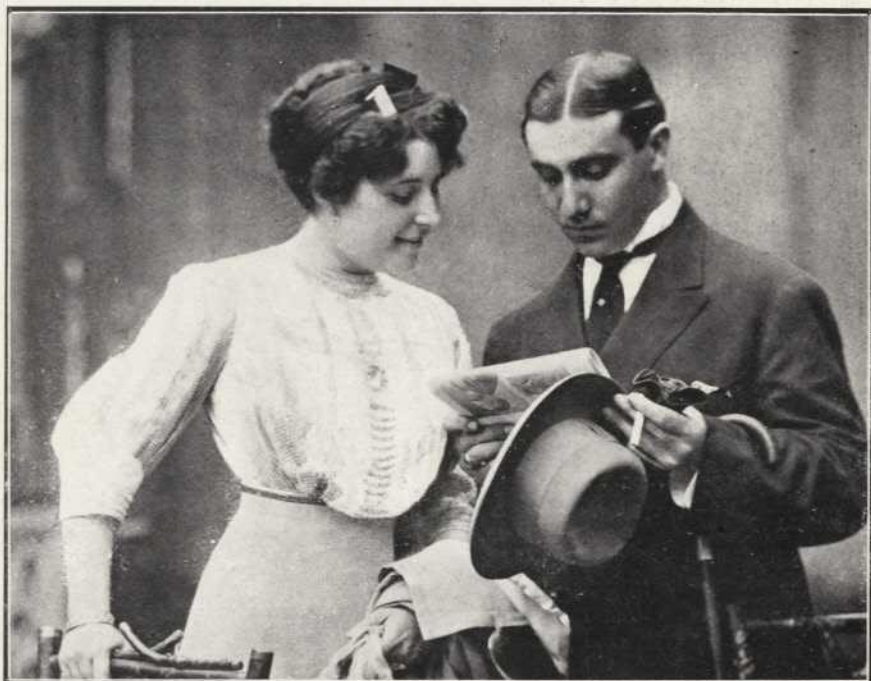
Evidentment, nosaltres copièm un bon xich cegament les modes que'ns venen del extranger. Aquexes modes, per exemple, dels vestits indecorosament cenyits y transparents. Hauriem de tenir present que la dòna meridional té unes altres formes, unes actituds, uns moviments, que la més lleu... accentuació perjudica, en el sentit de la moral y de la estètica.

La francesa a la moda que'ns pinten figurins y dibuxos, sol ésser un sér *anguilejant*, quasi insexual, quelcom d'*ephèbe*, que més sol semblar un adolescent... que una dòna. El tipu de la dòna espanyola, y molt especialment de la catalana, de formes en excés marcades y generalment més exhuberants en nostra terra, no ha de permètreli doblegar-se a n'aquelles modes, fetes pera altres dònas. Pàssi que la que sia esbelta y prima, vestexi aquexos *fourreaux* que

EN aquesta època del any, es quan diariament tenen lloch els casaments barcelonins, alguns dels quals publiquem ab gran satisfacció, enviant la nostra més coral enhorabona a les gentils parelles qu'embellexen aquestes planes, y a totes aquelles altres que s'han unit pera fundar noves llars.

La Exposició de Belles Arts, dona ocasió a les elegants barcelonines de lluhir les derrerres modes. D'aquestes, algunes son, certament, ben poch escayents, y adoptades aquí per moltes mares de família pera llurs filles, sense pararse a reflexionar que certs elegants... exotismes que omplen les revistes de modes extrangeres, y certs models que les grans modistes porten de París, ò creen en llurs tallers de Barcelona, no sempre son els més apropiats pera ésser portats per dames y damiseles qui han de tenir molta cura en no ser preses en públich per... lo que no son.

Derrera, unes dames extrangeres, de gran família y de gran posició social, qui's trobaven de pàs en Barcelona, ens manifestaren llur sorpresa per la manera com les se-

Srta. Monegat y Sr. Palomo

s'aplaquen a unes formes... si aquestes no existexen... Emprò es lamentable veure per nostres carrers algunes bones senyores grosses posades en premsa, lligades indecorosa y dolorosament en cotilles rectes y faldilles entravées, vestint texits prims y ensatinats, que *remarquen* precisament lo que tant se sofreix per amagar!...

L'espai de que disposem no'ns permet allargar aquest tema, sobre'l que, ajudant Deu, tornarem si hi hà lloch.

L'èxit dels concerts de la Filarmònica de Madrid en l'Orfeó Català, ha estat complet baix tots els aspectes.

En nostres teatres, després del eminent Garavaglia y del festival Wagner al Liceu, disfrutarem de dues excelents companyies castellanes. La d'en Mariano de Larra y la de la María Guerrero.

L'èxit de «La Reyna jove» continua en el Principal, y en el Romea, les actrius Emilia

Sr. Masó y Golferichs y Srta. Torra y Huberti. — (Napoleon f.)

Donya Lluïsa Weyler y D. Jordi L. Sagredo, rebent la benedicció nupcial del senyor Bisbe de Barcelona en la capella del palau.

Baró, Montserrat Faura y senyora Farré, s'han posat a gran altura; les dues primeres interpretant ab extraordinària naturalitat el quadre de costums barcelonines «Els ídols», original de la Directora de FEMINAL, que fou molt aplaudit y forsa ben tractat per la crítica, y la tercera en son paper de Nike de la bella tragedia «Tribut al mar», d'un autor novell, don Ambrós Carrion, de qui molt pot prometre el teatre català seriò, si hem de jutjar per son primer pàs en nostra escena.

La inauguració de la Casa d'Amèrica. — Les consules americanes. — Ball d'etiqueta

Les valentes lluytadores contra la tuberculosi en nostra terra, son infatigables, tant en lo que's refereix al Patronat, com a la Federació femenina, organisant festes pera arbitrar recursos y premiar mèrits.

La notable exposició de roba blanca organisada en els claustres de Sant'Agna pel Patronat de la obrera de l'Agulla, ha estat un veritable èxit.

Els simpàtics y infatigables iniciadors del intercanvi ab Amèrica, poden estar joyosos del èxit brillant dels seus treballs de unió entre'ls dos continents.

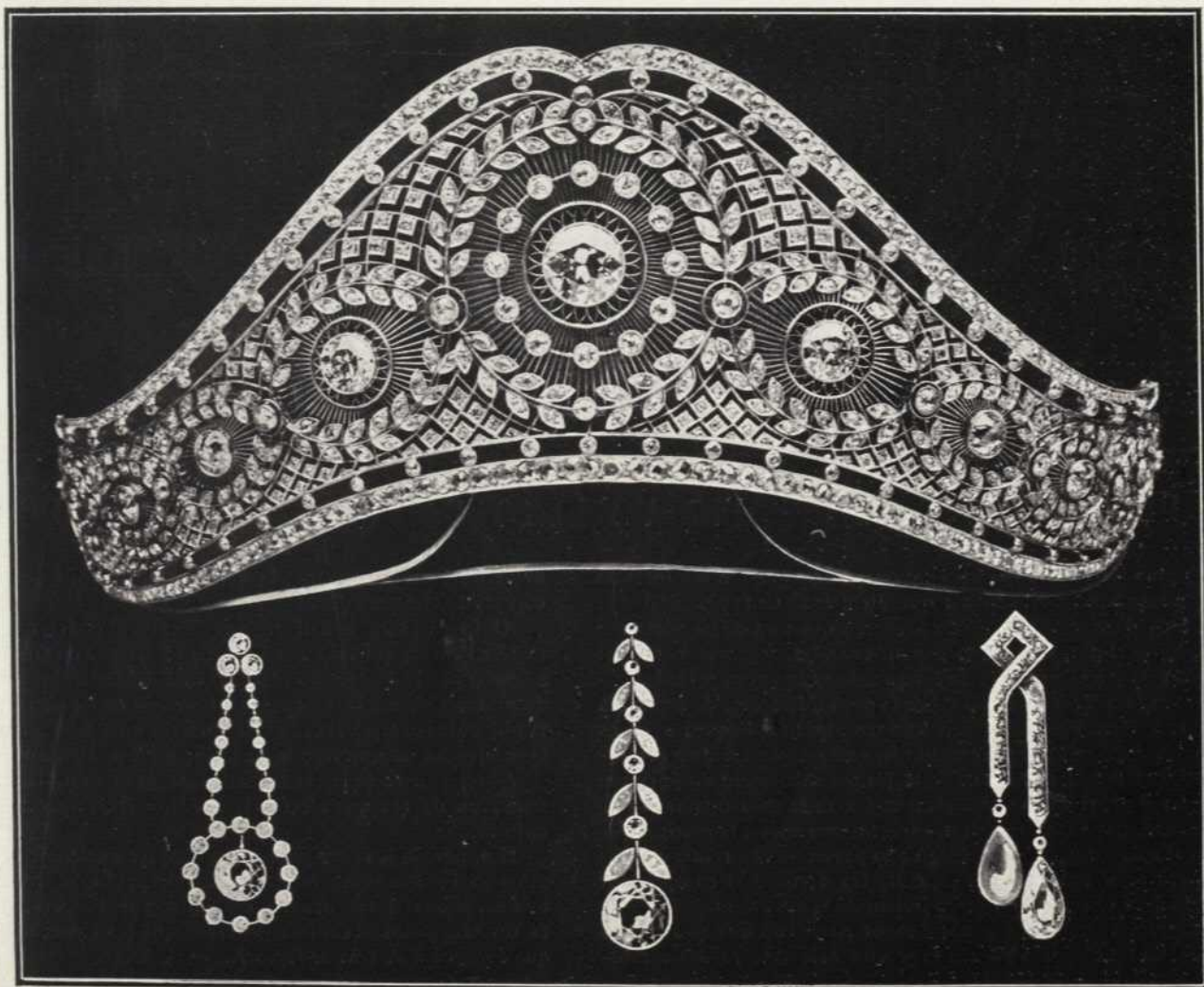
La Casa d'Amèrica, l'hermós petit palau voltat de flors y d'arbres, elegant y hospitalari oasis en mitx de nostra laboriosa capital, ha obert ses portes en simpàtiques festes, a les que han acudit elements de la millor societat barcelonina.

Després de les cerimonies inaugurals, a les qui assistiren representants dels Governes americans, tingué lloch derrerament un gran ball d'etiqueta, que donà ocasió a les elegants dames de la colònia americana resident en nostra ciutat y a nombroses barcelonines y extrangeres, de lluhir llurs *toilettes* més originals y més riques, avalades per la decoració del esplèndid palau, quals jardins brillantment il·luminats tenien un aspecte fantasmogòrich que alegrava aquella barriada.

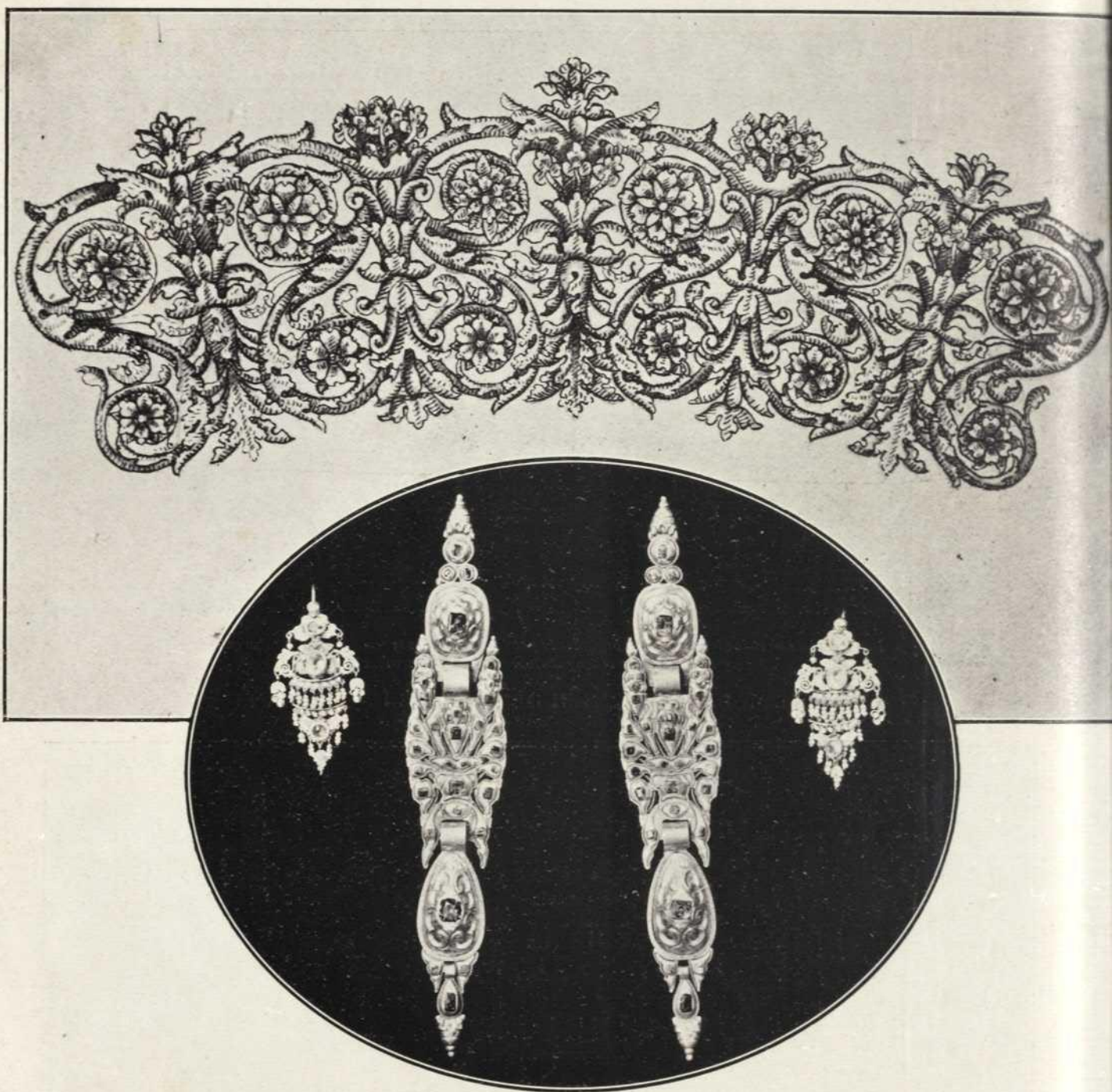

*Repartició de premis als nens pobres organitzada per la Federació suprema contra la tuberculosi
y efectuada per el senyor Governador de la provincia*

L'ART MODERN Y ANTICH DE LA JOYERÍA CATALANA

Tiara y arrecades modernes de brillants, executades per la casa Cabot de Barcelona

PER L'INSTITUT DE CULTURA Y BIBLIOTECA POPULAR PERA LA DONA

Ab gran satisfacció ens hem enterat d'una grata nova interessant aquexa benemèrita entitat que dirigeix ab tanta perici donya Francisca Bonnemaïson de Verdaguer, y que tant de be porta a la dòna de les classes treballadores y menestres, proporcionantelshi una cultura y una educació de les que abans se veyen privades.

La senyora Verdaguer va rebre fa poch dies una demostració de que a Barcelona existexen sempre algunes d'aquexes grans ànimes qui saben fer les bones obres, sense aspirar a altre recompensa que l'esguart de Deu y la íntima satisfacció de portar el benestar al pròxim, cumplint els seus devers de cristianisme al juntar la modestia a la generositat, amagant son nom a la gratitut pública. Un donatiu anònim de 40.000 pessetes, va arribar a mans de la senyora Verdaguer pera qu'ella les destines al cumpliment d'algun dels seus ideals d'agrandiment de la seva obra.

Ignorem si aqueix generós donant posarà els ulls en aquestes ratlles. En tot càs, sien elles la expressió més sincera del agraï-

ment de FEMINAL envers eix ser bondadós qui's preocupa de la cultura de la nostra dòna.

¡Quín día serà aquell en que FEMINAL podrà regraciar així mateix l'ànima qui s'interessi per els ideals que de tant temps persegueix: ideals d'educació social de la dòna *no treballadora*, ideals de protecció pera la *senyora* qual posició social obliga a viure en la pitjor de les miseries... en la miseria amagada... lluytant pera la existencia, en un camp forsa pitjor que'l de la treballadora...

Avuy, a Barcelona, la treballadora, la menestrala, si volen, no manquen de rès que's referexi a Patronats, protecció, educació, cultura.

Mes, pera la *senyora pobra*, ¿quí vol fer quelcom? De la educació social de la dòna no treballadora, ¿quí se'n preocupa?... En tots els païssos del món, existexen entitats protectores, educadores, culturals... ¿hont es l'ànima generosa qui fassi seus aquests ideals que conreuem ab tant de fervor?... — C. KARR.

LICOR DEL POLO

L'únic dentífrich higiènic que per sa bondat intrínseca, son agradable perfum y economia sens igual, està aclimatat a la nació. S'imposa en tots els tocadors, a tots els dentífrichs estrangers. — Dipòsits: J. Uriach y C.^a, Moncada, 20; Dr. Gimeno, Plassa Real, 1; Vicente Ferrer y C.^a, Comers, 112, y Sanchis, Rambla del Mitz, 27.

UNA ARTISTA CATALANA Y LA SEVA OBRA

EN el moment de posar en premsa aquest nombre de FEMINAL, aprenem ab gran satisfacció que la nostra simpàtica colaboradora donya Lluïsa Vidal, acaba d'obtenir una tercera Medalla en la nostra Exposició de Belles Arts, per un hermós retrat al oli—de sa germana la senyoreta Marta Vidal, el qui's troba en la Sala de la Reyna Regent, y'l que, si es remarcable per ses

Donya Lluïsa Vidal

dots artístiques, més ho es encara per la extraordinaria semblansa ab l'original.

Al donar a nostres llegidores tan grata nova, ens complavem en publicar el retrat que per una riquíssima dama americana acaba de pintar nostra benvolgunda colaboradora, retrat qui de cop, ha de posar a gran altura ls pinzells de Lluïsa Vidal al altre costat del Occeà.

Retrat a l'oli de la opulenta dama uruguaya senyora de Tabares executat per donya Lluïsa Vidal

seli les llàgrimes que li anaven a rodolar cara avall al reptaria injustament, tenint als llavis un somriure plè d'angoxa, retinint, ab un quasi invisible coratge, la paraula que l'hauria justificada, emperò qu'hauria aclaparat a n'aquell qui la desconexia. Com Jean-Paul diu de la seva heroïna «es de les que al ser injust ab elles, creuen sempre tenir culpa.» Puig com tots els sers justos y bons, tenia, naturalment, de sofrir les petites tiranies y vileses dels qui suren indecisos entre'l be y'l mal y abusen de la indulgencia y del perdó massa sovint obtinguts. Vèusaquí lo que demostra millor l'amor que tots els consentiments y sumissions.»

«Ifigenia, Antigona ò germana de la caritat, com tota dòna, si es precis, ella no demanarà al destí que la ferexi de mort pera poder sospesar en la darrera lluyta les maravolloses forces d'un cor inexplorat, puig ha comensat a conexen el nombre y la qualitat en la pau y certitut de la seva conciencia. Y si's troba en una d'aquestes proves qu'ens porta la vida, acorralantnos devant del mur d'una fatalitat ò d'una lley natural sense sortida, d'esma, pendrà un altre camí per arribar al extrem que'l dever li senyala. En tota ocisió son sacrifici no serà may resignat ni s'abandonarà a la pèrfida dolcesa de la desgracia. Sempre al aguayt, sempre a la defensiva, plena d'energica confiança, cercarà fins al darrer moment el punt feble del acontexement que l'atuheix. Ses llàgrimes seràn tan pures y dolces com les d'aquelles qui no's defensen de les injurries del etzar; y, en lloch d'enterbolirli la vista, cridaràn y multiplicaràn la llum que consola ò salva.»

«Ab tot, jo vos asseguro que l'Artemisa qui he tractat de pintarvos, serà trobada odiosa ò bella segons sia l'ideal que

quiscun porta dintre seu ò que creu haver trobat. No mes s'està d'acort qu'ab les virtuts passives. Tenen aquestes, baix el punt de vista pictòrich, una ventatja de que no fruhexen les altres. Es fàcil evocar la conformitat, el pudor, l'abnegació, la humilitat, el condol, el renunciament, l'esperit de sacrifici, la senzillesa, la ignoscencia, el candor, tot el grupo silenciós y sovint desolat de les forces de la dòna, estemordides y amagades en els recons més obscurs de la vida. El tendre esguart, els colors esblaymats pels segles, omplen el quadre d'una gracia primitiva. Sembla qu'aquestes virtuts no's puguin equivocar y que llur excés mateix les fassi més agradoses. En cambi, quantes de les que criden, s'afirmen y lluyten fora de les portes, tenen la cara insòlita y'l semblant ingrati! Un no rès, un rinxol de cabells ò un plech de la roba que son els usuals, un muscle que's contrau, les fa desplahentes ò sospitoses, presumides ò dñes. La dòna qu'ha viscut tant temps agenollada a l'ombra de la prevenció que duem als ulls, fa que'ns costi capir l'armonia dels primers gestes qu'esbossa dressantse en la claretat del jorn.»

«Mes a pesar de tot lo que's puga dir al tractar de fer l'intim retrat d'un sér, es molt imperfecta la semblansa comparada ab la imatge més precisa que'l pensament dibuxa en nostre esperit al parlarne; y, adhuc aquesta, es tan sols l'esbós d'un'altra de més viva y profunda, però incomunicable, que sa presència, com la llum sobre la placa sensible, dibuxa en nostre cor. Posèu enfront d'aquesta última les altres dues y veurèu com les primeres no son més que'l march; el veritable retrat, l'autèntich y total, ab les virtuts y'ls vicis aparents y reals de la persona, sols surt de l'ombra ab el contacte de dues

vides. Les més belles energies y'ls pitjors defalliments no afegeixen ni treuen quasi be res a la misteriosa entitat que s'afirma; y es son destí mateix lo que's revela. Llavors es quan se coneix si la persona que's té al davant es verament lo que vol esser, ò no serà may lo que s'esforça en aparentar.»

«Axò qu'interessa molt a l'amistat y al amor, importa poch a la simpatia instintiva que sentim per aquell que, seguint bo ò dolent, ha lograt farnos sentir la forsa misteriosa y secreta que l'anima. Aquesta forsa s'exteriorisa moltes vegades desde la primera encontra; a voltes, també, no'ns adonem d'ella fins molt temps després que la sentim. No té res de comú ab els actes ni els pensaments de la persona, qui no sembla pas millor representant, sinó l'interpretador casual, per medi del qui's manifesta com pot. Per axò es que tots tenim entre aquells als qui el va-y-vé de la vida'ns fa conèixer, amichs ò companys que no estimem pas gayre, que més d'un cop no han volgut servirnos y ab els qui no tenim cap mena de confiança. No obstant, no logrem menyspreuarlos com se merexen ni apartarlos de nostre camí. A pesar de tot lo que'ns separa, per una afirmació a la que hi donem més

fè que a l'experiencia y'l rahonament, una afirmació invencible y obscura'ns diu qu'aquella persona, encar que'ns hagi d'estimar en la desgracia, no es pas nostre enemich. No hi hà sanció per aquestes simpaties ò antipaties, res hi respon, y, no obstant, no podem negar ni sostreurens a n'aquesta forsa que pren una part decisiva en nostra ventura axís en l'amistat com en l'amor. Aquesta tercera potencia afectiva no mira l'edat, el sexe, la bellesa ni la lletjor; es independent del atractiu físich y de les afinitats del esperit ò del caràcter; es com l'atmòsfera benefactora y fecunda hont neden aquest atractiu y aquesta afinitat. Y si manca aquesta atmòsfera vivificant en l'amor es quan venen tots els malentesos, les penes, les decepcions que deslliguen a dos sers que s'aprecien, se comprenen y s'estimen apassionadament. Com se n'ignora la seva naturalesa, se li donen noms variats y obscurs. Se li diu l'ànima, l'instint, l'inconscient, el subconscient, lo diví mateix. Probablement emana del orga indefinit que'ns lliga a tot lo que no pertany directament a nostra personalitat, a tot lo que va més enllà del temps y del espay, en el passat y en el futur.»

D. Corominas Prats, traductor.

(De Le double jardin)

MOSAICS • E • F • ESCOFET & C

Marbres • Pedras • Fustas • Ronda Sant Pere • 8 • Construcció • Decoració

MIDÓ REMY

es el mes pur, el mes blanch y el mes fort de tots els midós pera planxar, del mon

De venda a tots els colmadors, drogueries y ultramarins

POLVOS NOËL

¡Mares empleyeu
POLVOS NOËL
als vostres estimats nens!

Polvos antiséptichs,
refrescants y absorvents
Purament vegetals

Se usa en Hospitals y
Cases de Maternitat

De venta en Farmacies y Drogueries.
— Pots a 60, 35 y 20 cèntims. —
Agent en Espanya: JOAQUIM FAU,
ARIBAU, 72. — BARCELONA. — PODEN
USARSE EN TOTES LES EDATS.

BELLESA

Ab el preciós DEPILOTORI VICTORIA
desapareix al acte el pel moxi de la cara, brasos, etc., y mata l'arrel sense irritar la pell.

Se garantisa. Un frasco: 4 pessetes.

Depòsits: Madrid: Carrer San Bernardo, 15, Farmacia. — Barcelona: Carrer de Eacudillers Blancs, n.º 1 farmacia Gibert, qui el remet per correu al que envia 5 pessetes.

**CICLOS
SANROMA**

Balmes, 62.
Barcelona

¡FORA CABELLS BLANCHS!
—TINTURA SENS IGUAL—
Bayona—Pasajest

No n'useu d'altra que la sens igual de O. BEAUSSET, farmacèutich quimich de Bayona. Immillorable pera comunicar a les canes son primitiu color. Higienica, inofensiva: d'us molt fàcil

¡Cuidado ab les falsificacions!

De venda: Principals perfumerias, drogueries, perruqueries

FÒRA PÈL MOXI

Polvos cosmètics de FRANCH

DEPILOTORI QUE NO IRRITA LA PELL

TREU EL PEL MOXI EN DOS MINUTS

MATA L'ARREL

BORRELL: Comte del Assalt, 52 (Carrer Non). - BARCELONA

S'envia per correu certificat anticipant pessetes 3 50

IMPOTENCIA

DE AMBOS SEXES

Radicalment curada a tota edat per les
PILDORAS OURANIA

Non descubrimet. - Immens exit

Tractament enèrgich y sens perill.

Curació garantida ab un sol frasc.

Envio discret. Preu del frasc 10 franchs.

Franch ab instruccions per correu. ptes. 12.

En Barcelona: VIUDA de SALVADOR ALSINA, - 4, Passatge del Crèdit.

LABORATOIRE NORDERN

— 31, passage du Hâvre, 31. PARIS. —

LLIBRE BLANCH

POESIES DE

VÍCTOR CATALA

COLECCIÓ ESCULLIDA

Preu: 2'50 ptes. - Edició

en paper de fil: 4 ptes.